

СӘНӘМИЗИН ИФТИХАРЫ

М. А. ЭЛИЈЕВИН
АНДАН ОЛМАСЫНЫН
100 ИЛЛИИ МУНАСИБЕТИЛЭ
ХАТИРЭЛЭРДЭН СӘЙИФЭЛЭР

МИРЗАФА Элијев йарым эсрдэн артыг бир мүддөттө театрда феалијэт көстөрмийшdir. О, 18 йашында икән театра халмиш вә омрунун ахырына гэдэр (1954) бу сөнкөрөл сәнэт аламидэн айрылмамышдыр. Азәрбайжан театрынын бир чох парлаг галәбәләрни еңи заманды М. А. Элијевин ады ила бағылдыры.

Олмез сәнэткар ингилабдан әввэл «Бакы театр нөвәскарлары дәстәси» на гоштулуш вә бу мүбәриз сәнгаттө фәндиәри Ч. Зеяловин, Н. В. Вазиров, Б. Эраблински, Эбүлфәт Вәли вә башгалары ила бирликдө зулм вә истибад дүнjasынын ярамаэлгүларына гарыш дөгма халгынын мүбәризинде дигтэгэ лајр рол ойнашынды.

М. А. Элијев төбәттән комик артист олмушдур. Инсанларда вахты етүш ебәчөр адәтләрә, фанатизме, тәнбэллијә, чаниллија гарыш күлүш ојатмаг, өз ишигын аразулырны халга билдириң-онун ярадычылыгынын эсас леңтөтивини ташкил едир. Көркемли сәйнә устасынын ярадычылысы, амалы күлүшлө тамашачылары ёләндирмек јох, бәлкә дә дана чох онларын галбиндө дөврө, заманда аялашмајаң үнсүрлөр, ярамас вәрдишиләрәни нифрт иниш ашыламаң олмушдур. О, һәмишисен сәнэт аламиден бејүк мәнә бәт бәслэди Б. Эраблинскинин ашағыдақы гијмәтли фикрини эсас туттурду: «Сәнгатта ойнамазлар, ярададлар», Ыгытган М. А. Элијевин сәннәдәкорын тамашачылар олмас артистору фитр истеддәниң нәјран галырьлар.

Артист, өз мүэллими Чабанкир Зеяловун сөздәрини хатырлајараг дејерди ини, о мани тамашачылары күлдүрмөн чиндиңдөн узаглашыларды, ойнадыгынын ролу мәннөвнө аламини реал чизикләрлә рәсм етмек учун юрлумадан ахтарышлар апармaga нөвәләндирдөрдлөр. Энис мүэллими Ч. Зеялов дәјәрди: «Әкәр сурати дүз ойнасан, бүтүн дөгрүлүк вә дәренилүк ила тамашачылыч чатдыра билсан, күлүш оз-озуна яранар, тамашачылар гәрәкән чөнкөн күләр».

Азәрбайжанда Совет накимијәти гурулдугдан соңра М. А. Элијевин ярадычылыгынын асъ чичәкәләнәм дөврү башланды.

Совет накимијәтинин илк илләрдө о, бир мүддәт Бакыда йеничә яранишын «Тәнгид-таблиг» театрында ишләмийшидир. 1924-чу илдөн омрунун соңынан кимин Эзизбәзов адына Азәрбайжан Дөвлөт Академик Драм Театрының һејтенин дахил олмуш вә тамашачыларын нәјран гојан, иштиман мотивларын зәнжилиш, характерларин тәбиилүн ила дигтэгэ чөлбән еди, хатирләрдө дәрени из бурахан унудулмас образлар яратмышидир. Ч. Чабарлынын «Айдан», «Jашар», «Огта Елгогү», «Сөннил» пјеселәrinde Балашан, Йычымзан, Эмиргулу, Бабаниши, «Мүфәттиш»да Осни, «Бәјатын дибн»-

да Лука, «Кунаңсыз мүтәсирләр»дә Шмага, «Бәјат»да Гурбан киши, «Тој»да Карапов, «Хөшбәхтләр»дә Бәрбәрәзәдә, «Чөнкисиз гыз»да Кнуров, «Фигаронун тоју»нда граф Алмованбо — бөлүк сәнэткарын ярадычылыгы биографияларында мүнүм мәрәлә тәшкىл едән образларын там олмајан сија-бысы беләдир.

М. А. Элијев Азәрбайжан театрында ярадычылыг наиллијәтләrinе көрә ини дәфә ССРИ Дөвлөт мүкафатына, 1948-чу илдә исә ССРИ халг артисти адына лајиғ көрүлмүшдүр.

Журналымызын бу номрәсендә Мирзага Элијевин андан олмасынын 100 иллии мұнасабатында охуучуларымызы А. Шаиг, М. Ибраһимов вә А. Карайбәйлинин хатирләрләrinde парчаларла таныш едирик.

1900-чу илдә Бакыла кечдүкдән бир нечә ил соңра таныш олдугум көркемли сәнэткарлар ичарепине Мирзага Элијев дә вар иди. О заман мән бу көнч актёрда бөлүк бир исте дад, сәнгәтә, актёрлуга гарыш сөмвәз вә сарсылымз бир мәббәттө олдугуну дүмүшшүм. Мирзага оз актёрлуга фәалијәттөн габагчыл адамларын, халтын инклифаина хидмат едән иштәльләрарын чидди шәкилдә тә гиб олундугу, сыйындырылдыры бир дөврдә башшамышыд. Женә бу дөврдә динн вә дин нумајында ярни та'сирле яшамагда давам едән чанил күтләләр театра шејтан эмали, айтюра бир оюнбаз кими бахмада давам едирил. Театр хадимларын, актёрлар Бакы гочулары, фанатикләр тәрефиндөн тақдир олунур, лага гојулур, тәһиги сүдлүләрди. Башта бир дәфә машүш Бакы гочуларындан бири башында шлјапа, бөгөзүнде галстук, мәдени бир шәкилдә кејинмис Мирзаганын габагыны кәсмиси, ону русай етмек мәсәләдә бөјүндан галстукуну ачмак истемишшидир. Мирзага да бела шарандыгында һеч нәдән чәкинмәдән бүтүн мәнрумләрдө гатлашараг сөнкәдә чалышыр, элиндән көләнән эсиркөмүрді. Өлмөз сәнэткары буна җадар едан, өз сәнгатине олан гызын еши, халгыны олан аловду мәнәббәттө иди.

Мирзага һәлә ингилабдан чох әввэл әдәбијаттада марагланар, арабири мәтбүатында чыхыш едәр, ону нараат едән мәсәләләр һагында язарады. Мирзага актёр сәнгатиниң әдәбијаттада сых баглы олдугуну... чох яхшы биләрди. Одур ини, музалимчын чох сөвер, бош вахтларыны охумагда кечирәрди. Реалист шапарләримиздән Закири вә Сабири демек олар ки, әзәрдән биләрди. Сәнбәтләримиздән биринде мән дешнди: «Дилини, әдәбијатыны яхшы билмәйән бир иәфәрән яхшы актёр олмаз».

Мирзага Элијев яратдыгы сүрөтләр үзәрнинде чох дәренидән фикирләшәр, синларын дахили аламыны, психолокијасыны мәнәраттла яратмaga халышарды. Одур ки, онун яратдыгы типлөр һеч бир заман тамашачыларын хатирләrinde силимәз, һәмишисе бејүк алгышларда гарышынан, халгын мәнәббәттөн газанарды.

1916—17-чи илләрдә «Өлүләр» комедијасы илк дәфә Бакыда ојнандыры заман Мирзага Кефли Искәндәри ифа едирил. Һәмин тамашада мән дә иштирек едирил. Ве тамашаның мәнә ојатдыгы тә'сир инди дә хатирләдир. Бејүк актёрорун һәракәтләрнәнки төбәнлик, чанлылыг, сөснәдәки гүссә вә бундан доған кефлилек әвшәл-рунијәси чох мүрәккәб сүрөт олар Кефли Искәндәрин сөвилмасын сәбәп олдуруду.

Мирзаганын яратдыгы бу сүрөт о заман тамашачылар тәрефиндөн бејүк алгышларда гарышынанышды. Актёрорун бу олундан соңра анчаг Кефли Искәндәр сүрөттө дилләрә дүшүнү, һәтта Кефли Искәндәри тәглид едән чаванлар да мејдана чыхы. Классик «Өлүләр» комедијасынын тә'сир гүвәснин артмасында Мирзага Элијевин из хидматы олмамышыды.

Мирзага иле танышлыгын кет-кеда достлуга чөврилирди. О, бејүк бир сөнкәткар мәнир сөйнүннән устады олмагын зијада көзәл бир иисан иди. Көрүшдүйүм заман һәмишисе ширин сөйбәтләр едәр, латифәләр сөйләр. Мирзә Чәлил, Қағвердиев, Сарабски, Эраблински кими мусаириларимиз һагында хатирләрләр дашыншарды. О, шәртпротестләр вә мәргүрлүг кими сифатлардан тамамылә узаг иди. Ве иәчбән сифатлар исә онун сәнгатиниң күндән-куңе инишаф етмасын сәбәп олурdu.

Абдулла ШАИГ.

Мирзага Элијев Азәрбайжан сөнкәснин сөвимли, ундуулмаз, гүдратли актёрларындан бири иди. О, сөнкәснәдә парлаг сүрөтләр яратмыш, актёр сәнгатиниң яни әзәрлөләре галдырымшыдь. Төбәнлик, ишандырылышын озун ярадычылыгы учун сөчүләнен олан кејифүәтләр иди. Кичиңдөн бејүк бүтүн ролларда о үрекле, һарапатле ифа едер, образын тәбииттөн мөхус реал, һајати чизикләр ташарды. Драм асарында о گадэр дә әнәмийетли олмажан, иккичи дәрәчәли, епизодик сүрөтлөр белә Мирзаганын ифасында бејүк, әнәмийетли вә ҹизибадар оларда. Җыгиги сөнгати, бејүк сәнэткарын «чазкар гүдрати беләдир: о, балача вә әнәмийетлизи дә бөјүдө билир, онда һајатын олмоз вә обеди мәнәларыны таңыр. Буну ила изән етмок олар? Анчаг истеддәниң бејүклүјү, гүдрати ила! Ве-